

64.

У. 64.

Видавництво „БОРОТЬБА“.

№ 3.

Полуботок.

64

8 ГОДИН ПРАЦІ!

(Переробка по Зейделю Турову і Бюиссону).

Ціна 2 коп.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.

Електропечатня товарищества «Дѣло».
1906.

ПОЛУБОТОК.

У. 64.

8 годин праці!

(Переробка по Зейделю Турову і Бюиссону).

Ціна 2 коп.

11 1/2

8 ГОДИН ПРАЦІ!

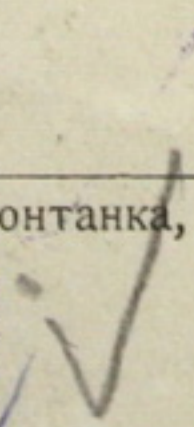
(Література по Зендену Грону і Бюссону)

Ціна 2 коп.

Типографія товарищества «Діло» Фонтанка, 96.

Центральна наукова
БІБЛІОТЕКА АН УРСР
№ 2908042

В 1889 році в столицю Франції Париж з'їхалися у літку в середині іюля з усього світу виборні від робітників соціялистів. З'їхалися вони на те, аби порадитися, як гуртом, силами робітників цілого світу визволитися із панської неволі, бо співається ж в нашій робітничій пісні, що всіх робітників

«з'єднала однака недоля

І кнут, і труд, і піт і неволя!»

На цьому своїому з'їзді вони обговорювали, які б закони треба видати на користь робітникам та як їх домогтися від правительства по всіх країнах. Довго вони радилися аж поки винесли таку постанову:

«Першого мая 1890-го року робітники всіх країн повинні устроїти однакову маніфестацію (зробити щось таке, щоб звернути на себе увагу, чи то поход по вулицях з червоними флагами чи що) і скрізь повинні пред'явити властям вимогу видати закон, що зменьшував би робочій день до восьми годин»

З того часу що року робітники всього світу в день перший мая святкують своє свято величезними походами по великих містах, співами та зібраннями. В цей день мілліони робітників і робітниць села і міста

(города) єднаються в одній думці, в одному пориванні — визволитися із неволі та завести *соціалістичний лад*. В цей день вони домагаються восьмигодинного робочого дня для всіх робітників і робітниць. Великеє сьвято робочого люду наповнює серця всіх дармоїдів на шиї народній, всіх здирщиків-капіталістів страхом, що, як сьпівається в робітничій пісні, «прийде, прийде час відплати» їм за всі муки робочого люду. Ото від того парижського з'їзду 8-ми годинний робочий день і стає вимогою всього робочого народу на всім сьвіті.

8-ми годинний робочий день, безробіття і заробітня платня.

Погляньте, робітники і робітниці, навколо себе і побачите, яка сила робочого люду сидить без роботи та тільки дивиться, як би одбити роботу у тих, що її вже мають. Звісно, завдяки такій конкуренції (боротьбі), між робітниками понижується заробітня платня і побільшується робочий день. Робітники ж, що получають мало за свою працю (труд), не можуть багато купувати товарів. А через це фабриканти починають виробляти їх ще менше, а значить і менше наймають робітників на роботу, від цього безробіття ще більше зростає.

Коли ж робочий день скоротити до 8 годин, тоді капіталісти, аби виробити стільки товарів, скільки і ранніш, мусять наняти більше робітників. Отже безробіття меншає. Заробітня платня виростає. Знову, чим більше робітник получає за свою працю, тим більше він може купувати. А від цього безробіття стає ще меншою. Ото ж скрізь, де короткий робочий день, там і заробітня платня більша і навпаки. У робочих Австралії установлено законом 8-ми годинний

робочий день і вони мають найбільшу в світі заробітню платню. Найбільший робочий день у робітників Росії, а заробітня платня найменша.

Та й фабрикантам немає убитку від такого робочого дня. Робітник, що робить вісім годин, добре одпочиває, не зморюється, краще і спить, а значить і сильніший і тому краще робить. Вчені висчитали, що один сільський робітник Англії, котрий робить в день не більше 10 годин, за день виробляє як раз стільки, скільки двоє сільських робітників Росії, котрі роблять по 16 годин в день.

Отож робітникам і робітницям короткий робочий день дає високу заробітню платню, зменьшує безробітцю і несе народові більше багатства!

8-ми годинний робочий день, сімья і виховання (воспитаніє) дітей.

Ми добиваємося 8-ми годинного робочого дня, щоб підняти родинне (семејне) життя робітників.

Подумайте сами, як живе тепер робітник? Батько робить в одній фабриці, мати на другій, або на полі, діти на третій. Діти і батьки одірвані одні від других цілі дні. Батько не бачить своїх дітей як вони ростуть, не може навчити їх нічому доброму, ні приголубити їх маненьких, бо, коли вертається до дому, так втомлений, або ж вони вже сплять. Мати, котру горе та злидні погналі у найми, не може ні доглянути їх, ні нагодувати гаразд. І ростуть діти, як билинонька в полі, голодні, холодні, дикі. Ось чому так багато хворих та калік серед дітей робітничих, ось чому серед робітничих дітей панує смерть!

8-ми годинний робочий день з'єднає батьків та дітей. Дітям він верне любовь та догляд батьків, батькам він дасть щастя, а всім людям він принесе здорових тілом і душею горожан (граждань).

Особливо тяжка доля жінки—робітниці! Вона працює довго, не розгинаючи спину своєї на фабриці, а повернеться стомлена важкою працею з фабрики і знову мусить братися до праці (за роботу) для чоловіка та дітей. Для неї 8-ми годинний робочий день—велике полекшення.

Тепер Ви бачите, що *тільки соціалдемократи*, котрих всі пани обвинувачують в руйнуванню (разрушеніи) сім'ї, *допоможуть робітникові захити гарним родинним життям!*

8-ми годинний робочий день і здоровля робітників.

Вчені вже давно запримітили, що, чим довше в якій країні працюють (роботають) робітники, тим раніш вони помирають.

Тай не диво. Працюючи цілісенький день на фабриці в страшенній духоті та пилюці, надриваючи свої сили на важкій роботі, завше стомлений, без всякого відпочинку, робітник з молоду губить здоровля і сили. Завдяки цьому серед знесилених тяжкою працею робітників швидко ширяться всякі хвороби і робітники мруть тоді, коли ще, здається, їм жити та жити. Наука показала, що для здоровля робітників треба, щоб праця тяглася не більше як вісім годин. Тільки тоді зменьшаться всякі хвороби серед робітників, здоровля їхне покращає, вони довше житимуть. В тих країнах, де робітник має коротший робочий день, він

менше хворіє і довше живе. А в здоровому тілі звісно і душа здорова. Від здорових робітників і робітниць будуть родитися і здорові діти.

Для здоровля нашої і дітей наших ми повинні домогтися, щоб робочий день був не більш 8-ми годин!

8-ми годинний робочий день, народня осьвіта, моральність.

Народня осьвіта—то народне визволення!

Народня темнота—страшна неволя народня!

Знання—то велика сила!

Запам'ятаймо, робітники і робітниці, ці великі думки! Порвім ті пута, що не дають нам спроможности (возможности) здобути знання!

Всі Ви гаразд знаєте, чому робочий клас тепер такий темний та неосьвічений! Він, що своєю працею допоміг вченим створити науку, що на свої гроші та своїми силами вистроїв всі школи гімназії, університети, театри, музеї, він не може, а часто і не хоче зазнати від науки того великого счастья, в якому купаються всі, що живуть його працею!

Тай як йому вчитися? Він стогне під страшним гнітом важкої праці, він не має ні сил, ні часу, ні грошей для науки! А хто має час, той має і сили і гроші. Отож домагаймося вільного часу для робітників! Хай і робітник розвиває в собі розум, добре та чуле серце та гарні звички, бо тільки вільний чоловік може бути гарним та чесним. Коли було заведено восьми годинний робочий день в Австралії, так зразу ж поменшало шійцтво та бійки, котрі здебільшого бувають поміж п'яними.

І ми здобудемо 8-ми годинний робочий день, ми вирвемо його у наших ворогів!

3 годинний робочий день і визволення робочого класу із неволі.

Для того, щоб гірка доля робітників покращала, вони мусять боротися. Дурня і в церкві б'ють, а на похиле дерево і кози скачуть! А для того, щоб розпочати неминучу боротьбу свою, робітники повинні зрозуміти свої інтереси, придумати способи боротьби, з'єднатися з своїми товаришами в'яснити все це тим робітникам, котрі ще не дійшли своїм розумом до цього, бо чим більша сила робітнича, тим швидче визволяться вони із неволі. Для боротьби за кращу долю, за коротший робочий день, за більшу заробітню платню і таке иньше робітники єднаються в професіональні спілки (союзи). Для боротьби за права робочого класу, робітники створили свої могутні робітничі партії (що звуться соціалдемократичними робітничими партіями), ці партії намагаються захопити владу в державі та знищити поділ людей на багатих та бідних та завести соціалістичний лад.

Як же ж, запитаємо ми, може робітник зрозуміти свої інтереси, коли за тяжкою працею він не бачить сьвіту сонця божого? Як з'єднається він з товаришами своєї долі, коли в нього немає часу відпочити, а не то що піти та зібратися і до ладу побалакати, почитати та поміркувати з своїми товаришами?

Як може він зрозуміти, що таке держава, куди йдуть народні гроші, яких порядків треба робочому класові в державі та до якої партії йому пристати, коли для цього всього треба вчитися, читати книжки та газети; а для цього часу в нього не має.

Отож без вільного часу у робочого люду не може бути народоправства (демократії), не може бути волі народньої, бо зморений працею та темний не може думати ні про що, крім одпочинку.

Отож домагаймося 8-ми годинного робочого дня для волі народньої і для повного визволення робочого класу із капіталістичної неволі!

8-ми годинний робочий день—це не химерна вигадка (утопія)!

І справді це не химерна вигадка!

Ось в Австралії *законом* заведено для всіх дорослих (взрослих) робітників і робітниць восьми годинний робочий день. В державі Вікторія (в Австралії) той день, коли вперше розпочалася боротьба робітників за такий робочий день, правительство назвало народнім сьвятком (21-е Априля 1856 року).

В Америці вже в багатьох штатах (державах) заведено восьмигодинний робочий день на фабриках і заводах окремих капіталістів та фабрикантів а по всіх казенних фабриках, заводах та майстернях заведено теж такий робочий день!

В Англії вже більше, як четверть мілліона робітників мають восьмигодинний робочий день В 1894 році військове міністерство завело у себе в своїх майстернях восьми годинний робочий день, въ 1895 поштове відомство теж.

У Франції в 1901 році заведено восьми годинний робочий день в майстернях поштового, телеграфного та телефонного відомства.

В багатьох містах цілого світу, в майстернях та фабриках городських дум австралійських, англійських, французських, голландських, датських, шведських, італійських та швейцарських заведено восьмигодинний робочий день.

Росте справа увільнення робітників з неволі по цілому світу!

Що робити?

Восьми-годинний робочий день велике діло! Перше мая, що святкується во імя дружної боротьби робочого класу за визволення та за восьми-годинний робочий день, великеє сьвято!

Ніщо в сьвіті не дається дурно! До всього веде шлях боротьби! Все, що мають робітники тепер, вони вибороли завзятою і славною боротьбою. А боролися вони дружно, організовано (згуртувавшись). З'єднавшись в могутні спілки робітничі, в соціалдемократичні партії завоювали вони собі всі права робітничі, що мають тепер, і завоюють на цілім сьвіті собі щастя і долю!

Тож *єдність робітнича—його сила і право!* Професіональні спілки та робітнича партія—сама могутня зброя робітників. Гартуймо ж цю зброю!

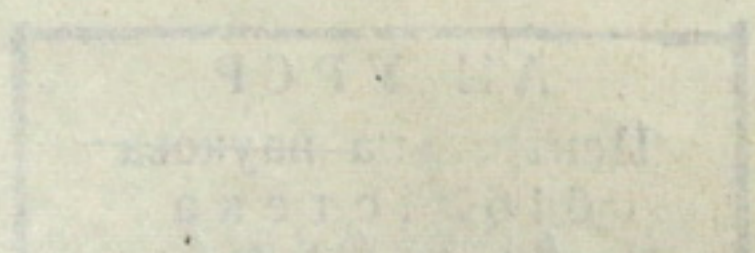
Що робити? Чим більше робітників захоче восьми-годинного робочого дня чим швидче вони з'єднаються, тим швидче здодубуть його.

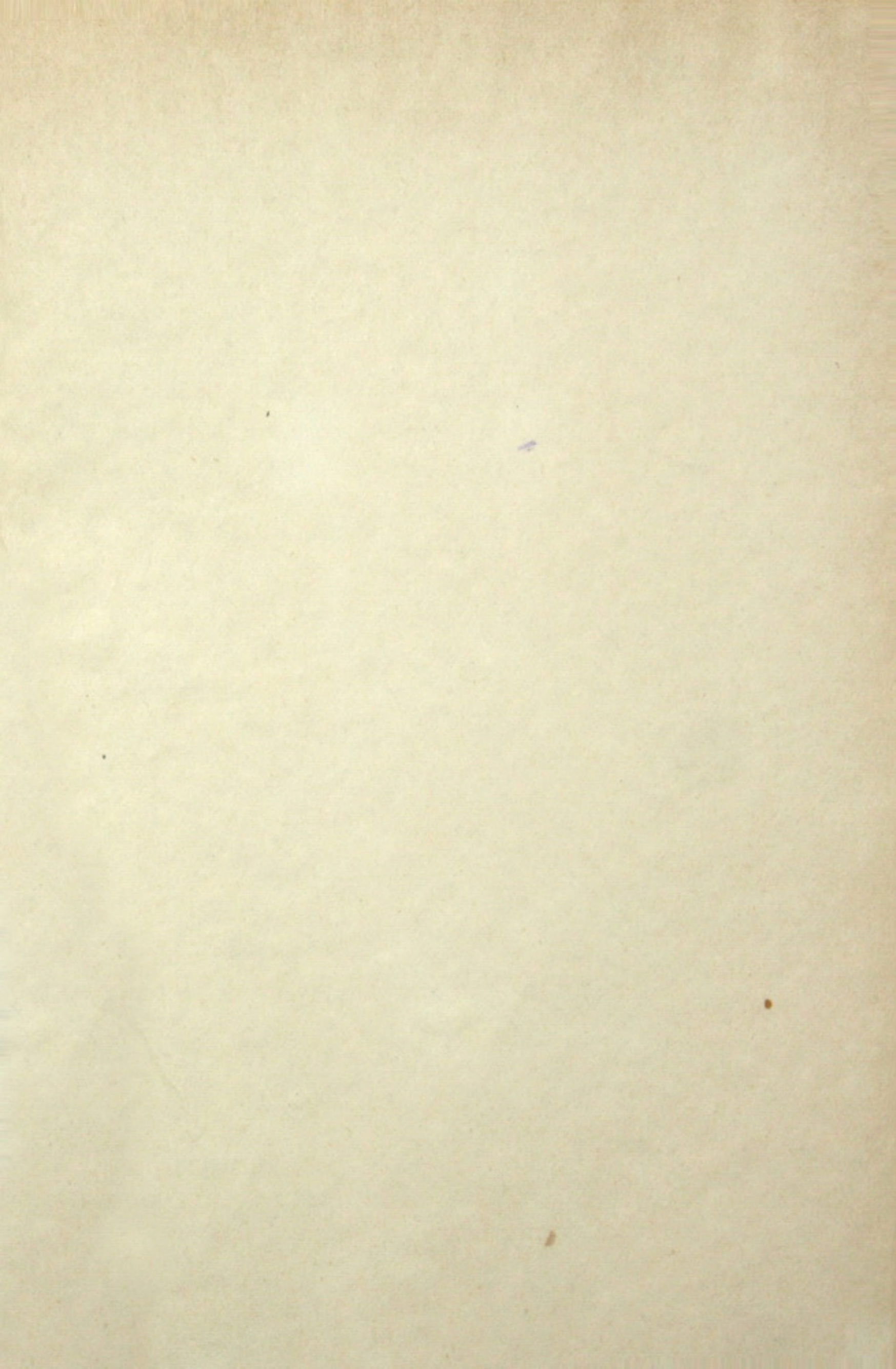
«Хотіти значить здобути; робітники, будемо ж хотіти восьми годинного робочого дня!»

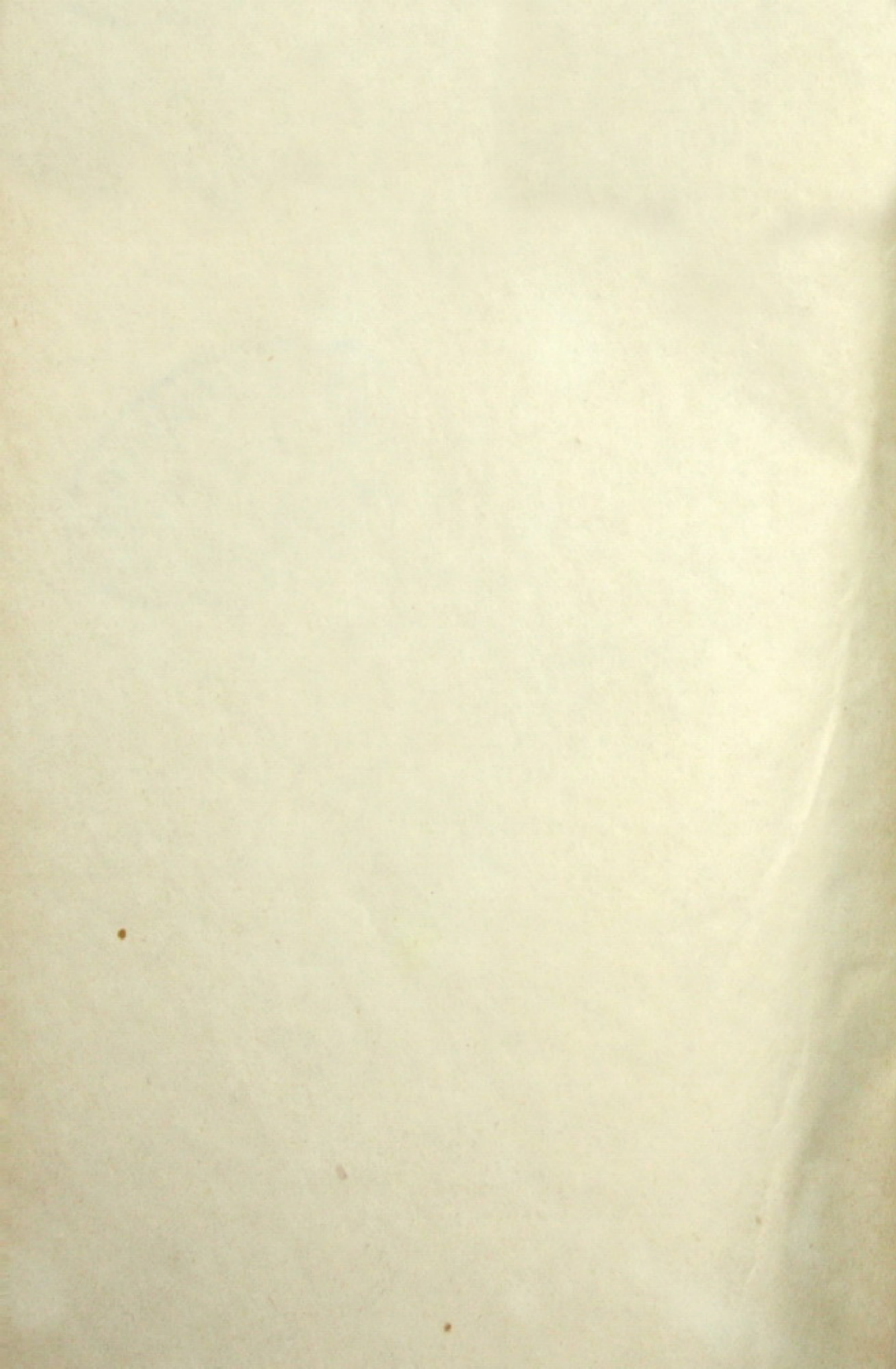
Так кажуть славні борці французські робітники.
Будемо і ми боротися за нього!!!

Що робити?

Досі видано:

1. Новий закон. 2 к.
2. Дікштейн. Хто с чого живе? 5 »
3. Ф. Д. Всенародня Установча Рада 8 »
4. Військо і народ 2 »
5. 8 годин праці! 2 »

Готуються до друку:

- Бране. Геть соціалдемократів!
- Его-ж. Державний лад у Франції.
- Наутскій. Наш погляд на патріотизм і війну.
- К. Марк і Фр. Енгельс. Комуністичний маніфест.
- Ф. Лассаль. Програма робітників.

Видання «Боротьба» можна замовляти въ книгарні В. Краніх-фельда, Петербургъ, Англійській, 40. На конверті треба надписувати для вид. «Боротьба».